

FEBRUÁR / 2016

MRAVENISKO

číslo 6 ■ ročník 6.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbaikalska.sk

V TOMTO ČÍSLE:

VERNISÁŽ Z INFORMATIKY

MÚZEUM ŠKOLSTVA A PEDAGIGIKY

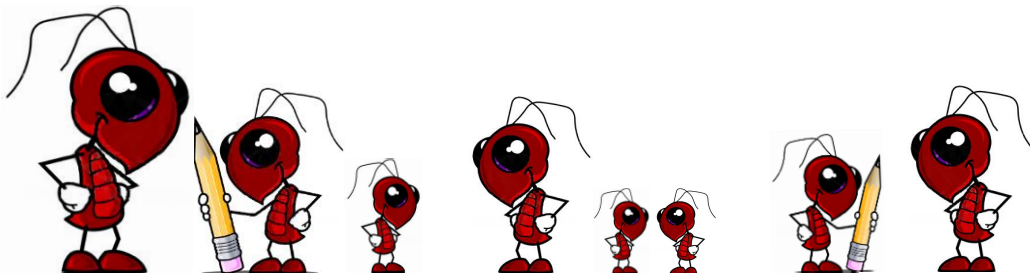
NA VYUČOVANÍ

ROZHOVOR

FAUNA A FLÓRA

ŠKD

NÁSTENKA

BLUMENTAL
REZIDENCIA

Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka finančnej podpore spoločnosti BLUMENTAL a dobrovoľnej finančnej zbierke rodičov detí 1. stupňa našej SZŠ. ĎAKUJEME!

SLOVO NA ÚVOD

Milí čitatelia,

začiatok roka sa v médiách nesie v znamení štrajku učiteľov a ešte k tomu je pred voľbami. Vyplavuje sa toho neúrekom – ako vždy. Nech bol alebo bude výsledok akýkoľvek, zdá sa, že je to začarovaný kruh. Priznám sa, situáciu sledujem, no už sa v tom vôbec nevyznám. Myslím tým myšlienkové pochody zúčastnených. Všetko sa javí komplikované, náročné, zložité. Aké by to mohlo byť na mnohých úrovniach nášho života jednoduché – len treba chcieť. Myslím si, že keby každý robil svoju prácu so záujmom, najlepšie, ako vie, s cieľom spolupracovať, a robil ju pre prospech iných, bolo by nám všetkým sveta žiť.

Zoberme si napríklad záhradníka. Pestuje kvety, stará sa o ne – polieva, pleje, kypří, hnojí. Výsledkom sú krásne záhony, kytice, kvetinové dekorácie...

Skrátka, nádhera a harmónia. Pri práci s deťmi by mala byť výsledkom tiež nádhera a harmónia. Platí to rovnako pre rodičov, ako aj pre učiteľov. Rodič, či chce alebo nie, svoje dieťa nielen vychováva, ale aj vzdeláva a učiteľ, či chce alebo nie, žiaka nielen vzdeláva, ale aj vychováva. Bolo by ideálne, keby to vždy ladilo.

Isté je, že spoločnosť potrebuje učiteľov. Tí sa venujú nastupujúcim generáciám, aby sa im dostalo vzdelania, ktoré je neodmysliteľnou súčasťou prirodzeného vývoja každého z nás.

Len vtedy, ak sa (nielen) učitelia venujú svojej práci so záujmom, s presvedčením, že to, čo robia je to pravé orechové, dostavia sa viditeľné výsledky. Ak tie výsledky iní nevidia, alebo nechcú vidieť, potom je to asi tak, že postavenie učiteľa v spoločnosti prezrádza veľa o jej hodnotovom systéme.

Viera Dršková

FEBRUÁR

04.02. – BBD – Čin – Čin, 2. O

16. 02. – Tvorivé dielne s nadáciou DOBRONOŠ, 1. stupeň

11.- 22. 02. – Tvorba časopisu Mravenisko

18.02. – Výstava traja pátrači, 2. O

Viac sa o februárových akciách dozviete v nasledujúcom čísle časopisu Mravenisko.

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Petra Libová, Anna Maňáková,
Zuzana Kochanová, Lucia Orišková a Simona Ölvecká

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

AKCIE MESIACA

MÚZEUM ŠKOLSTVA A PEDAGOGIKY

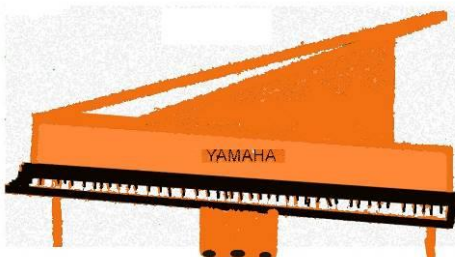
Jedného dňa nám Peťa povedala, že ideme do múzea pedagogiky. Vôbec som netušil, čo zaujímavé by tam mohlo byť. Nakoniec som ale objavil veľa zaujímavostí. Napríklad na vlastné oči sme mohli vidieť, ako vyzerali triedy kedysi dávno. Dokonca som sám sedel v lavici z roku 1968. V múzeu bolo až 170 starých zrekonštruovaných predmetov. Najstarším predmetom bola kniha QUINTUS CURTIUS, ktorá bola napísaná po latinsky. Mne osobne sa páčil najviac školský predmet s názvom TELÚRIUM. Ak chcete vedieť čo to je, určite sa choďte pozrieť do Múzea školstva a pedagogiky v Bratislave.

Tomáš Mesároš, 2. O

VERNISÁŽ VEL'KÁČOV Z INFORMATIKY

V piatok po rozdávaní vysvedčení mali **vel'káči** v jedálni vernisáž. Vyhodnocovali sa tam obrázky, ktoré sme robili na informatike. Z našej triedy sa najlepšie umiestnil Krištof Graus, ktorý vyhral súťaž o najkrajšie nakreslený hudobný nástroj. Po vyhodnotení prebiehali súťaže, napríklad hľadanie rozdielov, prísloví a iné. V súťaži ovládanie robota som sa zúčastnila aj ja, vyhrala som tic-tac. Pozerali sme aj krátke filmy, ktoré natočili žiaci z druhého stupňa. Vernisáž sa mi veľmi páčila.

Tamara Sýkorová, 4. J

VERNISÁŽ

Vernisáž je slávnostné otvorenie výstavy obrazov. Koncom januára sa zaujímavá vernisáž konala v našej školskej jedálni. Obrazy však neboli na stene, ale v počítači a boli premietané na plátno. Tú si pre nás pripravili starší žiaci z našej školy. Umelcami boli naši žiaci, ktorí vyhrali hlasovanie o najkrajší obraz. Tie sme vytvárali všetci počas hodín informatiky na tému hudobné nástroje alebo fotomontáž. Osobitnú kategóriu tvorili prváci. Výhercom sa stal Krištof Graus zo 4. J triedy. Všetci sme sa veľmi dobre zabavili a ďakujeme našim **vel'káčom** za prípravu tejto akcie.

Simona Janíčková, 3. M

NA VYUČOVANÍ

Na hodine prírodovedy preberáme živú a neživú prírodu. Preto sme aj s Peťou sadili rastliny. Sadili sme fazuľu, hrach alebo šošovicu. Najprv sme si vybrali semienko, navlhčili sme vatu, zabalili sme do nej semienko. Semienko sme pravidelne polievali. Keď nám vyklíčilo, presadili sme ho do zeminy. Niektoré fazule majú aj 30 cm a má asi 15 listov. Vždy, keď prideme po víkende do školy je väčšia a väčšia.

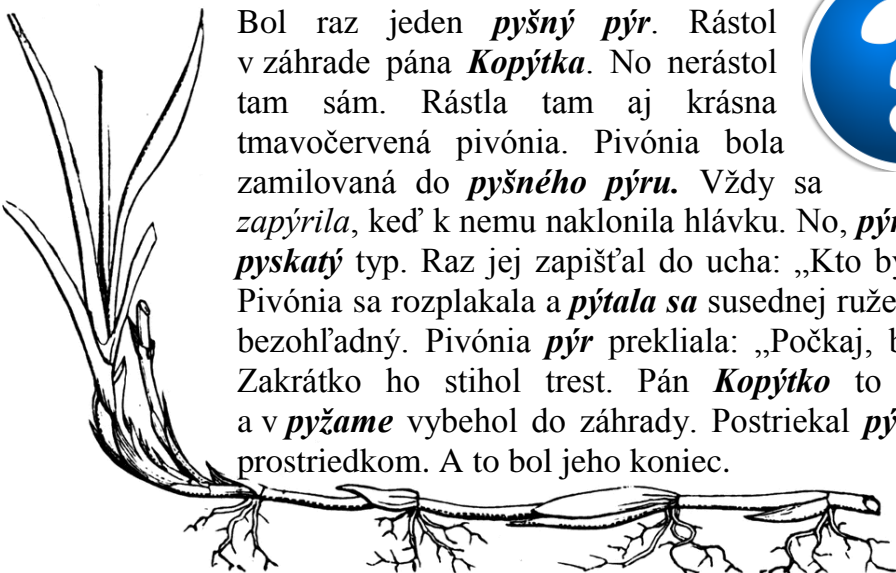
Owls

NA VYUČOVANÍ

V minulom čísle boli uverejnené dva naše príbehy utvorené s čo najväčším počtom vybraných slov. Teraz sme písali ďalšie – na vybrané slová po p. Opäť vám ponúkame nejaké ma prečítanie.

O PYŠNOM PÝRE

Bol raz jeden *pyšný pýr*. Rástol v záhrade pána *Kopýtka*. No nerástol tam sám. Rástla tam aj krásna tmavočervená pivónia. Pivónia bola zamilovaná do *pyšného pýru*. Vždy sa *zapýrila*, keď k nemu naklonila hlávku. No, *pýr* ju vôbec nemal rád. Bol to príšerne *pyskatý* typ. Raz jej zapišťal do ucha: „Kto by ťa chcel, vyzeráš ako hřba pilín!“ Pivónia sa rozplakala a *pýtala sa* susednej ruže, prečo je taký bezohľadný. Pivónia *pýr* prekliala: „Počkaj, budeš *pykat*!“ Zakrátko ho stihol trest. Pán *Kopýtko* to všetko počul a v *pyžame* vybehol do záhrady. Postriekal *pýr* likvidačným prostriedkom. A to bol jeho koniec.

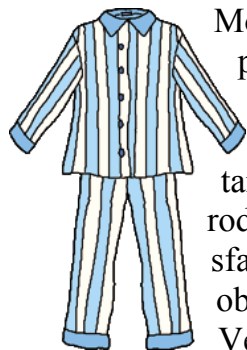

pysk

Lenka Koleková, 3. M

MOJI STARÍ RODIČIA

Môj dedko je kováč. Skoro ráno, prv ako začne pracovať, sa vždy poprechádza v dielni v *pyžame*.

Každý deň podkuje aspoň tridsať konských *kopýt*.

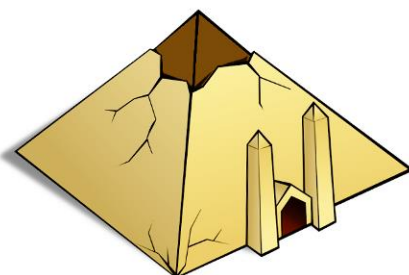
Moja babka pracuje v reštaurácii *U kopýtka*. Robia tam vynikajúce zemiakové *pyré* s fašírkou. Starí rodičia majú aj verného psa, ktorý má zvláštne sfarbenie srsti, preto ho volajú *Pyžamko*. Záhradu majú obrastenú *pýrom*. Rada k nim chodím na prázdniny.

Veľa sa hráme, chodíme do lesa a vždy sa ich môžem všeličo *spýtať*. Raz sme boli aj na spoločnej dovolenke v *Egypte*, kde

sme videli všetky *pyramídy*.

Keď sme sa vracali, dedkovi zavolali poľovníci, že chytili *pytliaka*. Dedko bol smutný,

že uhynulo veľa *párnokopytníkov*. *Pyšný pytliak* sa priznal k činu, *zapýril* sa a musel za svoj čin *pykať*.

Rebeka Gažová, 3. M

SLANÉ OBRAZY

V januári sme v ŠKD na výtvarnej robili zimné obrázky s medveďmi. Najskôr sme namaľovali pozadie a vysypali sme naň soľ, aby to vyzeralo ako ľad. Potom sme namaľovali ľadovce a pritlačili sme tam fóliu, aby sa spravili kryhy. Potom sme si spravili makety ľadových medveďov a obkreslili sme si ich na papier. Kto chcel, mohol si urobiť aj mesiac. Mali sme rôzne druhy medveďov. Nakoniec sme najkrajšie obrázky vystavili na nástenku.

Nina Bobeková, 4. J

ORIGAMI

V januári k nám prišla do triedy *veľkáčka* Sára. Jej záľubou je skladanie rôznych vecí a zvierat z papiera. Chcela nás naučiť techniku, ktorá sa volá origami. Je to staré japonské umenie skladania papiera. Sárka nám vysvetľovala, že je to taká technika skladania, ktorá používa iba niekoľko jednoduchých spôsobov prehybania papiera, ale ich vzájomným kombinovaním sa dajú vytvoriť veľmi zložité tvary. Pre mňa bolo zaujímavé zistenie, že papier sa nestrihá ani nelepí. Pre väčšinu skladačiek je základ list papiera v tvare štvorca. Na začiatok sme všetci spoločne robili psíka. Všetci sme dostali svoj papier a podľa inštrukcií sme spoločne pomaly skladali psíka krok za krokom. Bola to veľká zábava. Veľmi ľahko sa dalo pomýliť, preto sme museli veľmi dávať pozor a počúvať, čo Sára hovorí. Keď sme to mali hotové, mohli sme si ho vyfarbiť. Ja som toho svojho psíka vymaľovala ako dalmatínca. Potom Sára vyložila zo svojej tašky loďky, žabky, labuť a dovolila nám si zobrať nejaké jej výrobky. Tí, ktorí si chceli vyrobiť žabku, mohli si ju vyrobiť spolu so Sárkou. Skúsila som to aj ja a musím sa priznať, že sa mi teda vôbec nepodarila. Som rada, že sme sa opäť niečo nové naučili.

SNEHOVÉ VLOČKY

V družine sme robili spolu s Luckou soľné vločky. Robili sme ich tak, že sme namaľovali na výkres vodovými farbami rôzne „škvrnky“, ktoré sa nám mohli trochu vpiť do seba. Potom sme na to rýchlo nasypali soľ. Soľ nám vodové farby rozpila a vznikali rôzne zaujímavé tvary. Soľ sme ale na výkres museli sypať skôr ako nám farby zaschli. Keď nám farby uschli vystrihli sme si snehovú vločku z papiera. Kto chcel mohol si vločku nalepiť tak, že

presahovala cez okraj výkresu a potom ju prehol. Takže to vyzeralo akoby sme z vločky časť odstrihli. Mne sa táto technika veľmi páčila a odporúčam aj vám si takýto výtvarný urobiť. Je to celkom jednoduché.

Rebeka Gažová, 3. M

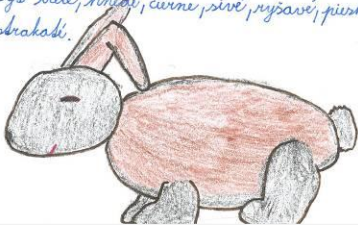
Michal Macháček, 3. M

FAUNA A FLÓRA OKOLO NÁS

Králík domácí

Králík domácí se rodí se nplněnými očima a bez srsti. Je to bylinožravec. Dýchá plícemi a skácivě nikdy nelehá. Králíky dospívají ve věku 5-6 měsíců. Je to cíavec. Na rozmnožování ich využíváme od věku 7-9 měsíců. Délka gravidity je 28-32 dní. Vhodné krmivo je: oves, jačmeň, kukurice, slunečnice, mrkva, řepa, ředkvička, seno, kapusta, kaleráb nebo komerčně vyřábání směs pro králíky. V současnosti je uznáných asi 100 plemeni králíků (65 náhlavních, zvyšok sú rezovia a národné plemena). Plemena sa

delia podľa veľkosti rámca (veľké, stredné, malé, národné), podľa úžitkovosti (mäsové, kožušinové, hĺbky) a podľa štruktúry srsti (krátkosrstí a dlhosrstí). Zfarbenie králikov domácich je veľmi rozmanité. Môžu byť biele, hnedé, čierne, sivé, pyšarí, piškoví alebo škvrkatí.

Ja mám doma dvoch králikov menom Čivčoť. Pomenovala som ho podľa jeho hnedej farby. Má krátku srst a má veľmi rád seno a mrkvu. Má biele chvostik, biele okrajovanie očí a biele labky. Oví očovanie mal asi po mesiaci a pol. Je to ten najväčší králik akého poznám.

Lea Kollárová, 4. J

ZAJAC POLNÝ

Zajac polný je bylinožravec. Zajac polný dorastá 50-70 cm a dosahuje hmotnosti 2,5-6,5 kg. Zajac polný vie veľmi dobre skákať, skáče veľmi štvrt metra do dĺžky a dosahuje rýchlosť 40 km/hod a pri naberaní spešne skáče ovi meter do dĺžky a dosahuje rýchlosť 74 km/hod. Zdobenie má ovčie a najvyššie a dlhšie ako predné. Má veľmi dlhé uši. Je samotáč. Zajačica rodí 2 ovi 4 mláďatá. Medzi jeho prirodzených predátorov patria najmä vlk, liška a rľh. Žije najmä v poliach a okrajoch lesov.

Šimon Zeman 4. J.

Šimon Zeman, 4. J

ROZHOVOR

ROZHOVOR SO ZUZANOU LIČÁKOVOU

Drobná, okatá, copatá, usmievavá s bohatou fantáziou a so zmyslom pre spravodlivosť. Vždy sa snaží robiť všetko čo najlepšie. Rada číta, píše pekné príbehy a má veľmi rada zvieratá. Keď bude veľká, chce byť farmárkou – Zuzana Ličáková z 3. M triedy.

Zuzi, opäť si vyhrala prvé miesto v školskom kole recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín. Je to už tretíkrát, čo si zvíťazila v próze. Prečo si vyberáš prózu?

V prvom ročníku mi Vierka vybrala prózu. Vtedy som náhodou vyhrala prvé miesto. Potom som ju začala uprednostňovať pred poéziou. Zdalo sa mi, že s prózou mám väčšiu šancu niečo vyhrať ako s poéziou. Preto lebo básnička je pre mňa trocha nezáživná v porovnaní s prózou. V próze viem lepšie vyjadriť, či je niekto smutný, veselý, rozmýšľa, je pyšný... V básničke je to podľa mňa ťažšie. A dlhšie básničky málo kde nájdeš. Preto som si istejšia v próze.

Postúpila si vždy do obvodného kola, ale nezískala si ani jedno z prvých troch miest. Je tam veľká konkurencia? Je pre teba účasť v obvodnom kole dobrou skúsenosťou?

Keď som tam bola prvýkrát, bol to pre mňa veľký stres, ale aj skúsenosť. Postúpila som spolu s Helenou Kočanovou – tá mala poéziu a spolu sme sa upokojovali, že to povieme ako najlepšie vieme a že sa nič nestane ak nepostúpime. Poézii sa podľa mňa nikto až tak nevenoval. Im išlo len o to, aby to rýchlo povedali, ale v próze sa už viac snažili. Nakoniec sa pred nás postavila porota a povedala, kto vyhral. Potom porota všetkým, ktorí chcú, povie v čom robili chyby, aby sme to na druhýkrát podali lepšie.

Keď prednášaš prózu, pravdepodobne rada čítaš aj knihy. Aké si vyberáš?

Ja najradšej čítam knihy, v ktorých je veľa napínavých vecí, ale na Hviezdoslavov Kubín si radšej vyberám veselé príbehy. Preto lebo napínavé príbehy nemusí mať každý rád, ale veselé každého zaujmú. Páčia sa mi aj knihy o zvieratách, prírode, encyklopédie, knihy o vesmíre a o Zemi. Páčia sa mi aj knihy o indiánoch a kovbojoch.

Zvieratá - tvoja obľúbená téma. Kedy a kde si si našla k zvieratám taký pekný vzťah?

Keď som bola malá, môj dedko ma často brával k jeho kamarátovi, ktorý má zajačiky, sliepky a včely. Vtedy sa mi zvieratá začali veľmi páčiť. Potom mi maminka čítala veľa knížiek o zvieratách. S mojím dedkom sme chodili často na hríby do lesa. Videli sme tam veľa rôznych vtáčikov. On mi hovoril ako sa volajú, prečo d'ateľ d'obe do stromov, prečo má červenú hlavičku a tak. Potom mi ukázal knižku, v ktorej boli rôzne druhy hmyzu. Ukázal mi, ktorý štípe, ku ktorému sa nemám blízko približovať. Neskôr som chcela chodiť na kone ako moja kamarátka. Keď mi to maminka a tatík dovolili, tak na tom ranči bolo okrem koníkov veľa psíkov a mačičiek. Tam som si obľúbila jedného psíka, ktorý vyzeral ako líška. Môj koník sa volal Had a veľmi som si ho obľúbila. Bol tmavo hnedý. Preto mám zvieratá tak veľmi rada.

Koľkokrát do týždňa chodíš jazdiť a čo všetko tam robíte?

Chodím tam jedenkrát do týždňa. Najprv som robila rôzne cviky: sedela som mu na krku, robila lastovičku, kľačala, postupne som sa učila klusat'. Keď som to všetko zvládla, mohla som cválať. Raz som aj spadla, no neodradilo ma to. Potom som začal anormálne jazdiť v sedle a stále sa zlepšujem.

Nako je to s tým farmárčením. Máš už nejaký plán – vyhladené miesto, spoločníka a podobne? ☺

Ešte ne, ale už som o tom uvažovala. Vybrala som si Myjavu, je tam veľa pekných miest. A spolupracovala by som s mojou kamarátkou Magdalénkou. Možno by sa hodil aj malý penzión, ak by tam turisti chceli prespať. Vždy večer nad tým premýšľam v posteli, kým zaspím. Možno dostanem ešte lepší nápad. Neviem.

Redakcia časopisu ďakuje za rozhovor.

ŠPORT

Pokračujeme v prieskume medzi štvrtákmi na tému šport. Odpovedalo 24 detí. Nabudúce na tie isté otázky budú odpovedať druháci. Otázky, na ktoré malo odpovedať každé dieťa, sú vždy tie isté:

1. O ktorý šport sa najviac zaujímaš? Nie je podmienka, že ho robíš aktívne.
2. Ktorému športu sa venuješ aktívne? Napíš len jeden druh športu.
3. Ktoré športové krúžky navštevuješ počas týždňa (7 dní) a koľkokrát do týždňa?

poradie	1. otázka	2. otázka
1.	florbal – 4-krát	futbal – 7-krát
2.	futbal – 4-krát	gymnastika – 4-krát
3.	gymnastika – 4-krát	plávanie – 4-krát
4.	jazdenie na koni – 3-krát	jazdenie na koni – 2-krát
5.	hokej – 3-krát	tanec – 2-krát
6.	plávanie – 3-krát	hokej – 2-krát
7.	basketbal – 1-krát	florbal – 2-krát
8.	cyklistika – 1-krát	bedminton – 1-krát
9.	golf – 1-krát	–

3. otázka		
názov krúžku	počet detí	počet krúžkov v týždni
hokej	3	15
plávanie	7	13
futbal	3	13
gymnastika	5	11
tanec	4	8
tenis	2	7
florbal	3	6
bedminton	1	6
golf	2	4
jazdenie na koni	2	4
crossfit	2	3
taichi	1	2
capoeira	1	2
lezenie	1	1

Priemer počtu športových krúžkov na žiaka 4. J triedy do týždňa (týždeň = 7 dní) je 3,96 krúžku. /95:24/

POKEC SO ŠTVRTÁKMI

Ako zvládaš trému pred vystúpením na verejnosti?

Ivona Adamcová: Ja väčšinou trému nemám, ale keď ju už mám, tak sa proste trikrát nadýchnem a snažím sa upokojiť. Tento spôsob u mňa funguje asi najlepšie.

Nina Bobeková: Keď som vystupovala na prvej Supertriede, mala som ešte trému. Bála som sa, že sa mi to nepodarí. Aj na klavírnom koncerte je to tak. Teraz už trému nemám. Rada ľudí predstavením poteším.

Lara Danglová: Snažím sa na to prestať myslieť a myslieť na niečo iné. Urobiť to najlepšie, ako viem a usmievať sa, aj keď ma niečo trápi.

Tomáš Dzurilla: Ako zvládam trému? Sám neviem. Predstavujem si, ako keby bolo hľadisko prázdne.

Matej Grančič: Snažím sa na trému nemyslieť. A keď na trému nemyslím, tak ju ani nemám.

Krištof Graus: Snažím sa pozerieť inde, ako na ľudí v publiku. Pozerám sa nad ľudí. Snažím sa mať pocit, akoby tam neboli.

Lucia Hegedušová: Ja nemávam trému. Iba ak idem tancovať v divadle. Vtedy sa s kamarátkami snažíme opakovať si všetky pohyby v hlave alebo vedľa pódia. Potom, keď už sme na pódiu, je to lepšie. Tie vpredu sa musia pozerieť na tie vzadu, keď sú otočené chrbtom a tancovať na hudbu naraz. Mám rada, keď som vzadu.

Simona Herbecová: Zvyčajne zabudnem na divákov a hrám to len ako na nacvičovaní. Niekedy len prídem na pódium a keď začneme, už trému nemám. Zvládam ju normálne.

Tomáš Husarčík: Dám si pred vystúpením niečo sladké. Nepozerám sa na divákov, pozerám sa tesne nad nich. A ešte musím mať dobrú náladu.

Helena Kočanová: Keď mám trému, snažím sa myslieť na nácvik, keď tam nikto nebol. Alebo sa snažím predstavovať si ľudí ako prázdne

stoličky. Niekedy sa len napijem vody a trikrát sa zhlboka nadýchnem. To mi stačí.

Lea Kollárová: Snažím sa myslieť na niečo iné. Zabávam sa hrami a tesne pred vystúpením si ešte poviem text a zhlboka sa nadýchnem.

Sofia M. Lešová: Trému zvládam tak, že sa trikrát nadýchnem a keď hráme, tak sa snažím nemyslieť na obecenstvo. Keď sa náhodou pomýlim, tak sa zasmejem a potom sa zasmaje aj obecenstvo.

Andrej Palkoci: Proste na to zabudnem a porozprávam sa s nejakým spolužiakom. Alebo myslím na niečo, čo mám rád.

Šimon Straka: Poviem, že diváci mi veria. Na hudobnej na koncertoch sa uvoľním a všetko je lepšie. No niekedy to nefunguje.

Tamara Sýkorová: Pred vystúpením sa trikrát nadýchnem alebo si predstavujem, že tam diváci nie sú. Najčastejšie sa pozerám na jeden bod, kde nikto nie je.

Martin Šipoš: Predstavím si, že v publiku nie je ani jediný divák a že predo mnou je prázdne hľadisko. Predstavím si, že som jediný na pódiu aj v celom divadle.

Michal Šťastný: Keď sa na mňa pozerajú rodičia, tak mám trému. Ani pred veľkým publikom nemám trému, keď tam nie sú moji rodičia. Trému zvládam tak, že sa na rodičov nepozerám.

Oliver Viszt: Trikrát vydýchnem a trikrát sa nadýchnem. Myslím na to, že v publiku žiadny divák nie je. Alebo sa stane aj to, že žiadnu trému nemám.

Adam Vyrúbal: Nemyslím na to. A ak tréma neprestane, tak si pomyslím, že to dobre dopadne. Vždy to pomôže.

Šimon Zeman: Keď mám trému, je mi do smiechu. Kúšem si zvnútra do líca a držím. Po chvíľke tréma prejde. Ale väčšinou ju vôbec nemám.

SUPERHRDINOVA /TVORIVÉ PÍSANIE/

Superhrdinka Lýdia

Lýdia mala 12 rokov. Cez letné prázdniny išla do tábora. Jedného dňa sa v tábore hrali na superhrdinov. Mali zjesť cukrík, ktorý ich mal premeniť na superhrdinov. Ale Lýdia dostala iný cukrík ako ostatní. Trochu sa čudovala, ale zjedla ho. Samozrejme, nikto sa nepremenil na superhrdinu, lebo to boli len obyčajné cukríky. Ale Lýdia mala iný cukrík. Keď sa vrátila na izbu, začala sa cítiť zvláštne. Zrazu počula mravce na podlahe, ako sa rozprávajú. Zdalo sa jej to byť zvláštne. Vtom si pomyslela, že asi získala mimoriadne schopnosti vďaka tomu cukríku. Keď išla von s kamarátkami počula mravce, vtáky aj lienky ako sa navzájom rozprávajú. Spýtala sa kamarátok, či aj ony nepočujú rozprávanie zvierat. Ony sa len zasmiali a odišli. Keď sa vrátila domov z tábora, povedala všetko svojim rodičom. Povedala, že počula mravce, ako si rozprávajú, že sú hladné a idú si dať syr v kuchyni. Rodičom tak dokázala, že to bola naozaj pravda.

Tamara Sýkorová, 4. J

Superhrdinka Ela

Bol deň ako každý iný, iba pre jedno dievča nie. Menom Elena Skottová, prezývaná Ela. Ela má štrnásť rokov. Dnes ráno išla do školy. V učení veľmi nevynikala, ale snažila sa. Po škole išla domov a mala veľmi zvláštny pocit. Cítila sa, ako keby bola posledný človek na svete. Zrazu jej čudný pán potľapkal po ramene a povedal jej: „Pod' za mnou.“ Ela išla. Veľmi sa bála. Vy si určite poviete, že by mala niekomu zavolať. Lenže tým, že sa príbeh deje pred 215 rokmi, volať sa nedá. Keď prišli na miesto, prišiel tam vládca sveta a povedal jej: „Ty si zvolená chrániť svet. Staneš sa superhrdinkou. Dostaneš schopnosť rýchlosti a zručnosti. Tieto hodinky ti budú svietiť, keď je načase ísť na misiú.“ Už o dve hodiny začali Ele svietiť hodinky. Okamžite sa premenila a išla poraziť zlého Ugruna a so svojimi schopnosťami sa jej to aj podarilo. A tak si Ela žila ďalej svoje dva životy – jeden ako obyčajné dievča a druhý ako superhrdinka.

Valentina Malichová, 4. J

Záchrana

Jeden muž v 21. storočí žil vo veľkomeste Rio de Janeiro (najväčšie mesto v Brazílii). Išiel v zime na dovolenku lietadlom. Na bezpečnostnej kontrole mu našli v tele malý kovový štvorček. Jeho žena prišla ku kontrolórovi a kontrolór jej tajne prezradil: „Tento štvorec znamená, že má špeciálnu schopnosť. Keď mu ju povieš, on vie akú.“ Žena udržala tajomstvo a pán povedal: „Chod'te ďalej!“ O šesť mesiacov sa išli pozrieť na ukážku olympiády. Gréci priniesli olympijský oheň a na obrovskú plochu prichádzali tisícky súťažiacich. Dvaja teroristi chceli zničiť všetkých súťažiacich. Mali veľa nápadov a rozhodli sa pre jeden: zobrať olympijský oheň a hodiť ho priamo do súťažiacich. A tak sa stalo. Súťažiaci, ktorých nezasiahli utekali. Žena kričí na muža: „Máš špeciálnu schopnosť, využi ju!“ Muž vedel okamžite akú schopnosť má: dokáže ovládať a premiestňovať troch ľudí naraz. Seba však premiestniť nedokáže. Premiestnil dvoch teroristov do lietadiel zvaných vodné bombardéry. Za pár minút už požiar hasili. Za desať minút mohli všetci súťažiaci ísť naspäť. Za záchranu dostal muž ocenenie.

Daniel Štěpánek, 4. J

Ryška Lili superhrdinka

Ako každý iný deň, Lili ráno vždy ešte leží v posteli. Lili Rozpenová má deväť rokov a žije normálny život deväť ročnej školáčky. Všetci v škole ju prezývajú Ryška Lili. A to preto, lebo má ryšavé vlasy. „Lili vstávaj!“ kričala na ňu mamička. „Áno, už idem!“ odpovedala jej Lili. „Mami, čo bude na raňajky?“ zaujímavo sa spýtala Lili. „A čo by si chcela?“ „Noo, dala by som si vafle! Ocko prichádza do kuchyne. „Ahoj Lili“ povie ocko. „Čauko, kakauko!“ odpovedá mu so smiechom Lili. Mamička zapriala Lili dobrú chuť. „No dobre Lili, môžeme vyraziť do školy?“ spýtal sa ocko. Počas cesty sa Lily pozerala cez okná auta. A už dávno bola pri skrinkách. „Lili?“ začudovane sa spýtal ocko. Kde je? No asi by som mal ísť domov. Lili si práve v tej sekunde všimla, že má schopnosť ísť rýchlosťou svetla, no to ešte nie je všetko. Položila si tašku a vyzliekla si kabát. Keď si ho išla odložiť do skrinky, ani nepristúpila ku skrinke a bez jej pričinenia sa jej natiahla ruka. „Čo? Ja mám až dve schopnosti?“ povedala si s radosťou. Počúvala ju jej nepriateľka Barbora, zlá namyslená baba. Barbora ju počula a snažila sa jej superschopnosti zobrať. Nešlo jej to. Jediné čo jej zostávalo bolo vykecať to celej škole. Začala to postupne všetkým hovoriť. A stal sa z toho problém. Všetci jej to chceli prekaziť, lebo jej závideli. Ale ona je predsa superhrdinka, ktorá sa nevzdáva a bojuje. Všetkým vysvetľovala, ako sa to stalo. Oni to skúšali, ale už jej nezávideli. Lili sa po škole o tom rozprávala s jej najlepšimi kamarátkami Sárrou, Miou, že to rodičom nepovie, no nakoniec im to prezradila. Pritom zistila, že jej mama má röntgenový zrak a vie svoje telo roztrhnúť do dĺžky jedného kilometra a jej ocko vie hýbať predmetmi bez dotyku a má schopnosť zastaviť čas. Lili po tomto dlhom rozprávaní o schopnostiach išla spať. Pri tom, ako zaspávala jej niečo napadlo a zakričala: „Veď my sme ako rodinka úžasných!“

Nina Bobeková, 4. J

Lara a Monika – záchrankyne superhrdinov

Jedného krásneho jarného dňa išla Lara po víkende opäť do školy. Keď prišla, uvidela veľmi pekného chlapca prechádzať po chodbe. Svojej najlepšej kamarátke Monike sa hneď, ako ju uvidela opýtala, kto je ten pekný chlapec. Monika jej odpovedala: „To je Ryan. Bude s nami chodiť do triedy. Je tu nový.“ Lara ani Monika ale netušili, že to je tajný agent, ktorý chce ukradnúť všetku moc superhrdinom, aby už nemohli pomáhať ľuďom. Nevedeli ani, že v skutočnosti sú aj ony superhrdinky. Lara sa to dozvedela už o týždeň tak, že sa ponáhľala do školy a už o tri minúty zvonilo na hodinu a autobus už odišiel. Rozbehla sa a zrazu sa to stalo. Išla takou rýchlosťou, akou nejde ani lietadlo, takže v škole nebola za tri minúty, ale za tri sekundy. V škole to všetko povedala Monike, ale tá vedela, čo jej chce Lara povedať, lebo v tej istej chvíli objavila svoju superschopnosť aj ona - čítať myšlienky! Po čase Lara a Monika pomocou svojej superschopnosti pomáhali aj ľuďom. Zaujímalo ich kto proti superhrdinom môže bojovať. Preto teda išli do budovy, v ktorej sídlia superhrdinovia. Tam sa dozvedeli, že práve Ryan je ten, kto ich chce pripraviť o moc. Na druhý deň sa rozhodli, že nájdu Ryana. Práve v ten deň tam nebol. Monika si začala myslieť, že aj Ryan má schopnosť čítať myšlienky. Mala pravdu. S pomocou Lary sa rýchlo premiestnili tam, kam chceli. Ryan už nevládal bežať, tak zastavil. Monika s Larou ho už skoro mali, ale on sa vtedy rozbehol. Ony ale mali superschopnosť a hneď na to ho už mali. Doviezli ho teda do budovy superhrdinov, kde bolo aj väzenie pre zloduchov, do ktorého ho zavreli. Odvtedy im už nikto nebráni pomáhať a zachraňovať ľudí. Po čase sa ministerstvo superhrdinov rozhodlo, že Lara a Monika získajú odznaky najodvážnejších superhrdinov.

Simona Herbecová, 4. J

NÁSTENKA

OD Lucky prevaty.
Milá Natálka, som rada že si sa osnažala. dúfam že sa tvoje správanie zmení.

Od Lukyho pre Olivera.
Oli si super kamoš keď má niečo boli hab on má dobrú horveľisť.
Husi
Tomáš Hysarčík

Ahoj Zuzka z 2.0 od vere. Som zvereľ dáva aka sa bude volať svoje bábätko.

Karim, prajem Ti šťastný nový rok a aby si bol zdravý, mal jednotky na vysvedčení a aby sa Ti darilo v škole a nakoniec mal strašne veľa kamarátov!
od Matúša

Ahoj Inka. Ti škveľá čiňačka a si milá. Ti škveľá ma tebe nej aj ma stibe.

od Natalky.
2.0015

Ov: Mini šťastného ro: 4. JAYS učiteľky Anika si ~~dobrá~~ učiteľka a Limonka ro: si veľmi dobrá vychovávateľka

Milý Karim!
Si môj najlepší kamarát z tejto triedy. Prajem Ti veľa úspechov v roku 2016. Samozrejme dúfam, že Ti budú v tomto novom roku baviť všetky svoje hry. Som veľmi rád, keď s Tebou hrajú futbal, lebo je to zábava a srandz. Dúfam, že sa budeme mať radi aj tento rok.
Dami

Milá moja rodina!
Želám vám všetkým, aby ste boli v tomto roku šťastní, veselí, úspešní a aby sa vám darilo v práci, v škole a v školke. A hlavne aby sme všetci boli zdraví.
Polina Belkina, 3.M.

Len a Helio

He super kamarátky. He všimné a vždy viete rozosmiať. :)

4. J. Leivová Sofia